

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Tárgy: Alkotmányjogi panasz
a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság
Pfv. IV.21.799/2017/14.sz. ítéletével szemben

ALKOTMANYBIROSAG	
Ügyszám: IV/01376-0/2019	
Érkezett: 2019 AUG 27.	
Peldány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	<i>du</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott, Szabó Norbert István, [REDACTED] szám alatti lakos, önálló bírósági végrehajtó, az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény (továbbiakban : Abtv.) 27.§-a alapján - utalva az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d./ pontjában foglaltakra - az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő .

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.IV.21.799/2017/14.számú** ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérem továbbá a 43.§. (4) bekezdése szerint, a döntéssel felülvizsgálatra kerülő határozatok, így a Pécsi Ítéltábla Pf.V.20.022/2016/7. számú és a Zalaegerszegi Törvényszék 5.P.21.069/2014/52. számú ítéleteinek megsemmisítését is .

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő :

Az alkotmányjogi panaszom alapjául szolgáló ügyben, [REDACTED] felperes kérelmére bírósági végrehajtás indult [REDACTED] adóssal szemben, kölcsönszerződésből eredő követelés címén, 19.000.000 Ft és járulékai megfizetése iránt. A végrehajtási lap 2012.06.13-án érkezett irodámhoz, s nyilvántartásba vételére 0158.PV. 1588/2012.szám alatt került sor.

Még ugyanezen a napon megtörtént a nyilvántartás lekérdezések valamint az adós ellen folyamatban lévő más ügyek alapján ismert vagyontárgyak lefoglalása, valamint adós felhívása a végrehajtási lap mellékelésével, tartozásának haladéktalan rendezésére.

A foglalások körében 0158.PV.1588/2012/11.szám alatt megtörtént adósnak, az [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vagyonából őt megillető vagyonrész, azaz üzletrész lefoglalása, és a foglalás cégjegyzékbe való bejegyzése végett a Pécsi Törvényszék, mint cégbíróság megkeresése is, a bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII.tv. /továbbiakban : Vht./ 101.§-ában írtak szerint. A cégmásolat, a 35/1.pontjában, tartalmazta [REDACTED] [REDACTED] tag vonatkozásában a vagyoni részesedés lefoglalását, kezdő időpontként 2012. június 14. napját megjelölve, és a 0158.PV.1588/2012/11. végrehajtási ügyszámot feltüntetve.

A felperes 2012.06.27-én bejelentést tett arról, hogy tudomása szerint az adós, az [REDACTED] [REDACTED] felszámolásának befejezése esetére jelentős vagyonra számít, s kérte ennek a követelésnek a lefoglalását is. A követelés lefoglalása, a Vht. 110.§-ában írtaknak megfelelően, még ezen a napon megtörtént 13.sorszám alatt; az okiratnak, az MBV Kamara által működtetett, az önálló bírósági végrehajtók által egységesen használt, „Executor” megnevezésű számítógépes programból való kinyomtatása útján. A nyomtatvány rögzített szövege nem volt módosítható, törölhető, továbbá címzettként csak egy személy megjelölésére volt alkalmas. Ez a személy pedig,

az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben, II.rendű alperesként szereplő : [REDAKTOR], mint felszámoló volt , a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991.évi XLIX. tv. 34.§. (1),(2) bekezdései alapján, melyek kimondják, hogy „ a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet.

A követelés lefoglalásáról rendelkező okirat tartalmazta, hogy [REDAKTOR] adós követelése került lefoglalásra , mégpedig a végrehajtási ügyekben fennálló összes tartozása: 35.002.687 Ft erejéig .

A felszámoló , a törvényben és a „Felhívás követelés lefoglalása” tárgyú okiratban, a nyilatkozat megtételére előírt 8 nap határidőt elmulasztotta . 2012.07.25-én érkezett levelében bejelentést tett arról, miszerint az [REDAKTOR] felszámolását a Pécsi Törvényszék 5.Fpk.02-08-000251/122.számú végzésével befejezte , és rendelkezett 28.601.737 Ft átadásáról [REDAKTOR] tag részére. Kérte egyben a konkrét követelés megjelölését és az egyéb foglalással érintett vagyonelem pótlását .

A 2012.07.25-én kelt 16.számú jegyzőkönyvben pontosításra került , hogy a felszámolási eljárás során , [REDAKTOR] részére kifizetendő 28.601.737 Ft teljes összegére kiterjed a foglalás .

A felszámolótól a jegyzőkönyvben foglaltakra sem nyilatkozat , sem a letéti számlára történő utalás nem érkezett.

2012.08.21-én kelt e-mailben a felperes (végrehajtást kérő) bejelentette , hogy mivel a felszámoló munkatársa azt nyilatkozta számára telefonon - a 13.számú foglalást követően - , hogy ők azt nem veszik figyelembe , a 16.számú jegyzőkönyvben írtakra pedig nem érkezett válasz , ezért *bíróági utat kíván igénybe venni*, s ehhez kérte a felszámolónak küldött iratok részére való megküldését , a bírósági eljárás megindításához.

2012.09. 14-én felperes részére megküldésre kerültek a 13., 16. számú iratok valamint a felszámoló 2012.07.23-án kelt levele , egyben tájékoztattam, hogy további levél felszámolótól nem érkezett. Javasoltam, hogy vegye fel a kapcsolatot a felszámolóval továbbá a bírósággal .

A felperes részére megküldött 13. számú „Felhívás követelés lefoglalása tárgyában” megnevezésű okirat tartalmazta azt a figyelmeztetést , hogy a követelés sem az adós , sem más személy javára nem teljesíthető, azt *legkésőbb az esedékesség napján* , a letéti számlára kell befizetni . Tartalmazta azt a *végrehajtást kérőnek szóló tájékoztatást* is , hogy amennyiben a 3.személy a törvényben előírt nyilatkozatot vagy a befizetést (letétbe helyezést) elmulasztja , úgy a végrehajtást kérő *pert indíthat a követelés behajtása iránt*. (Az okirat a törvényi utalásokat is tartalmazta : 1994.évi LIII.113.§., 1952.évi III.tv. 385.§. b./pont .)

Felperes - feltételezhetően a perindítás előtti lépcsőként - , 2012. 10.01.napján , a felszámolóhoz címzett levelében , nyilatkozatra hívta fel a felszámolót, hogy elismeri-e a követelést , és átadja -e a követelést a végrehajtónak.

A felszámoló válasza erre az volt, hogy a végrehajtási eljárással kapcsolatban az eljáró végrehajtótól kérhet felvilágosítást , a felszámoló a hatályos jogszabályok szerint jár el, a jogszabályi előírásoknak a jövőben is maradéktalanul eleget tesz.

Felperes, 2012.12.03-án és 2012.12.18-án érkezett újabb levelében , adós vagyontárgyainak felkutatását és lefoglalást kérte, melynek a Vht. 47.§. (1) és (2) bekezdésében rögzítettek szerint , a 2013.01.14-én foganatosított intézkedésekkel eleget is tettem, végrehajtást kérőt pedig a végrehajtási eljárás , kérelmével kapcsolatos , általános szabályairól , 2014.02.14-én telefonon is *tájékoztattam*.

A felszámolótól 2013.01.07-én érkezett egy beadvány, amely többek között azt tartalmazta , hogy bár tudomással bír a *követelés- és üzletrész foglalásokról* , a felszámolásra tekintettel azonban sajátos jogi helyzet áll fenn, amely miatt neki a Törvényszék végzése alapján kell eljárnia , továbbá utalt arra, hogy a *lefoglalt követelések, melynek jogosultja* [REDAKTOR] adós , az [REDAKTOR] vel szemben állnak fenn, az [REDAKTOR] azonban megszűnt .

Kijelentette felszámoló , hogy a 28.601.737 Ft összeg kiutalása iránt nem tud intézkedni, ezért az továbbra is az [REDAKTOR] számláján marad és a felszámolást elrendelő bíróságtól kér rendelkezést

arra vonatkozóan, hogy kinek a számlájára teljesítendő a [REDACTED] tagot megillető összeg. Fenti levelét 2013.01.10-én azzal egészítette ki felszámoló, hogy a *lefoglalt* követelés 50 %-ára igényt tart [REDACTED], házassági vagyontörség címén.

A Pécsi Törvényszék, 2012.07.10-én kelt, 5.Fpk.02-08-000251/122.számú végzésével rendelkezett az [REDACTED] [REDACTED] felszámolásának befejezéséről és az adós megszüntetéséről. A végzés 2012.11.22-én emelkedett jogerőre, a céget a cégbíróság a cégnylvántartásból törölte.

A határozat azonban nem tartalmazott rendelkezést arról, hogy az [REDACTED] felszámolása után fennmaradó vagyoni eszközök tekintetében a felszámolónak milyen intézkedéseket kell megtenni. A végzés kiegészítését azonban nem a felszámoló kérte, mint ahogy azt a 2013.01.07-én érkezett levelében ígérte, miszerint a „sajátos jogi helyzetre figyelemmel, arról tájékoztatva a felszámolást elrendelő bíróságot, rendelkezést kér a felszámoló további teendőiről”, ilyen kérelem előterjesztése ismereteim szerint nem történt, ezzel szemben a határozat kiegészítését az [REDACTED] tagjai kérték 2013.január 28-án.

A felszámolást elrendelő és lefolytató bíróság az üzletrész- és követelés lefoglalás intézkedések ellenére, azokat figyelmen kívül hagyva, az indokolásban meg sem említve, 2013.02.01-én kelt 5.Fpk.02-08-000251/154.számú határozatában arra kötelezte a felszámolót, hogy a felszámolási zárómérlegben szereplő, az összes hitelezői igényt meghaladó 28.601.737 Ft-ot [REDACTED] tagnak adja ki. A határozat 2013.március 14-én emelkedett jogerőre.

Mindezek eredményeként, a *lefoglalt követelés esedékessé vált*, a felszámolónak törvényben rögzített kötelezettségévé vált, a [REDACTED] tagot megillető 28.601.737 Ft-nak a végrehajtói letéti számlára való befizetése, ez azonban nem történt meg, ezáltal lehetősége nyílt [REDACTED] adósnak, hogy 2013.07.01-én kelt kérelmében átutalási végzés kibocsátását kérje /tévesen a [REDACTED] adóst megjelölve /. A Pécsi Törvényszék Végrehajtó Irodája, a kérelemnek helyt adva 0200-Vh. 1808/2013/1.szám alatt átutalási végzést hozott.

A pénzforgalmi szolgáltató azonban nem tett eleget az átutalási végzésében foglaltaknak, mert a [REDACTED] által megadott számlaszám nem az adósként megjelölt [REDACTED] hez tartozott, ezért az átutalási végzést visszaküldte a bíróságnak.

[REDACTED] adós - jogi képviselője útján - 2013.07.16-án soron kívüli eljárás iránti kérelmet terjesztett elő, hivatkozva arra, hogy az eljárás indokolatlan elhúzódása sérti a [REDACTED] üzletrész tulajdonosainak az eljárás ésszerű időn belüli befejezéséhez fűződő jogait.

A felszámoló - értesülve a felszámolási végzésben foglaltakról - a követelés foglalást továbbra is figyelmen kívül hagyva, s [REDACTED] támogatva a felperes kielégítési alapjának elvonásában, a Pécsi Törvényszékhez fordult 2013.07.17-én iktatott levelével az átutalási végzés kijavítása iránt, névcserére hivatkozva.

A Pécsi Törvényszék 0200.Vh.1808/2013/13.számú, 2013.07.19-én kelt, végzésével tájékoztatta [REDACTED] - jogi képviselője útján -, hogy kijavítással nem lehet orvosolni az adós téves megjelölését, arra is figyelemmel, hogy az [REDACTED] cég megszűnt. Felhívta továbbá a figyelmet arra is, hogy a bíróságnak hivatalos tudomása van arról, hogy 0158.PV.1588/2012. (továbbá más számon is) végrehajtási eljárás van folyamatban, melynek során, [REDACTED] üzletrészének lefoglalása mellett, 2012.06.26-án, a Vht. 110.§. (1) bekezdése szerinti felhívás kibocsátására került sor, melynek következtében a *felszámoló* a felhívás kézbesítése után sem az adós, sem más javára *nem teljesítheti a követelést*, erre tekintettel a - 0200.Vh.1808/2013.szám alatti - végrehajtási eljárás *nem folytatható*.

2013.07.25-én [REDACTED] jogi képviselője útján, kérte, hogy a bíróság - tájékoztatás helyett - az eljárás megszüntetéséről, fellebbezhető határozatban rendelkezzen.

Erre azonban nem került sor, a Pécsi Törvényszék a fent írt tájékoztatásban írtakkal szemben az átutalási végzést kijavította, a felszámoló és [REDACTED] fellebbezésének hiányában, az 2013.07.27-én jogerőre emelkedett, és a Pécsi Törvényszék a javított, megszűnt adóssal szemben

kiállított, átutalási végzést ismételt megküldte a számlakezelő bankfióknak, aki az átutalási végzésben foglaltaknak eleget is tett, [REDACTED] adósnak 2013.08.01.napján elutalva, a **foglalás alatt álló**, 28. 601.737 Ft összeget, mely összegből felperes részére még részteljesítést sem eszközölt az adós.

A fent írt eljárásokról, az eljárások során hozott határozatokról (így az átutalási végzésről) a bíróságok tájékoztatást részemre nem küldtek, mind erről csak sokkal később, a panasz alapjául szolgáló eljárások eredményeként szereztem tudomást.

A felperes, az eljárás során, végrehajtási kifogással nem élt, tartalma alapján kifogásként értékelhető beadványt nem terjesztett elő.

Felperes, miután a lefoglalt követelésből már nem szerezhette kielégítést, 2013.09.12-én kelt keresetlevelet nyújtott be a felszámolóval szemben a Fővárosi Törvényszékhez, melyet két hiánypótlási felhívást követően, 26.P.87572/2014/6.számú, 2014. június 13-án kelt végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasított.

2014.július 31-én kelt keresetlevelében felperes már a Pécsi Törvényszék alperest kérte kötelezni, a Zalaegerszegi Törvényszék előtt, 5.P.21.069/2014.szám alatt folyó perben, a Ptk 339.§. (1) és 349.§. (1) bekezdése alapján 28.601.737 Ft és járuléki megfizetésére. Hivatkozott arra, hogy a Pécsi Törvényszék 0200-Vh. 1808/2013/13.sorszámú végzésében rögzítésre került az a tény, hogy a követelés lefoglalása miatt az [REDACTED] szembeni végrehajtás nem folytatható. Ezzel a hivatalos tájékoztatással ellentétben mégis megtörtént az átutalási végzés kibocsátása, felperes számára értelmezhetetlen kijavításokkal és egyebekkel, egy már megszűnt adóssal szemben, mely körülmények, felperes álláspontja szerint, felvetik a bírósági ügyviteli szabályzat súlyos és szándékos sorozatos megszegését.

A keresetlevél tartalmazza azt is, hogy az átutalási végzésben végrehajtást kérőként szereplő [REDACTED] a felszámolási eljárásban volt lehetősége a céggel szembeni igényének érvényesítésére ..., ez az igény volt az, amit a végrehajtó a felperes részére lefoglalt, csupán a felszámoló nem tett eleget törvényi kötelezettségének és nem utalta át haladéktalanul a végrehajtó számlájára az összeget.”

2015.04.09-én felperes - a fent írt jogellenes passzív magatartásra figyelemmel -, a Vht. 112.§-ára utalva, kiterjesztette keresetét a [REDACTED]-re is, és mint II.rendű alperest perbe vonta.

I.rendű alperes a kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában és összesszerűségében is vitatta. Állította, hogy a felelősség fennállásához szükséges feltételek közül a kár bekövetkezte, és az okozati összefüggés is hiányzik.

Indokolása szerint az átutalási végzés kibocsátása jogszerű volt, az a Vht. és Csődtv. rendelkezéseinek megfelelt.

Hivatkozott arra, hogy a Csődtv. 54.§-a szerint a felszámoló a felszámolás során az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható gondossággal köteles eljárni. Kötelezettségeinek megszegésével okozott kárért a polgári jogi felelősség szabályai szerint felel.

II.rendű alperes ellenkérelme is a kereset elutasítására irányult, álláspontja szerint a felelősség megállapításához szükséges jogellenes magatartás nem valósult meg részéről, továbbá hiányzik a II.rendű alperesi magatartás és a felperest ért kár közötti okozati összefüggés is.

A 2012.06.27.napján kelt 0158.PV.1588/2012/13.számú követelés lefoglalást nem ismerte el jogszerűnek, továbbá idő előttinek is minősítette. A 2012.07.25-én kelt jegyzőkönyvben rögzített követelés pontosításról felszámoló nem nyilatkozott.

2016.március 9-én (a 2012.06.27-én kiadott követelés foglalás intézkedéstől számított 3 év 8 hónap

után) felperes - anélkül, hogy megelőzőleg végrehajtási kifogást nyújtott volna be intézkedéssel szemben - **III.rendű alperesként** engem is perbevont . Kártérítési igényét arra alapította, hogy a 2012.június 27-én kelt követelés lefoglalása tárgyában kelt végrehajtói felhívás jogszabálysértő, az nem felelt meg a Vht. 110.§ és 35.§. előírásainak, s „ez megnyitotta az utat ahhoz, hogy I.rendű alperes műhibája aktivizálódjon és az UniCredit Bank, [REDACTED] észére a követelés kiegyenlítésére szolgáló összeget átutalja. „

Az én ellenkérelmem is a kereset elutasítására irányult. Hivatkoztam az 1959.évi IV. törvény /továbbiakban : Ptk. / 349.§.(1) bekezdésére , melynek értelmében „ az államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget *csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette* „

A (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy „ezeket a szabályokat **kell** alkalmazni a bírósági, ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha jogszabály másként nem rendelkezik. „ A végrehajtó intézkedése illetőleg intézkedésének elmulasztása ellen , a Vht. 217.§. (1) bekezdése értelmében, végrehajtási kifogás előterjesztésére lett volna lehetőség a végrehajtást foganatosító bírósághoz, ez jelentette volna a rendes jogorvoslati eszköz igénybevételét.

A Vht. 217.§. (2) bekezdése alapján a végrehajtó intézkedésétől számított 3 hónap eltelte után már nem lehet kifogást előterjeszteni. *A felperes pedig nemhogy 3 hónap , de 3 év alatt sem nyújtott be kifogást .*

Ellenkérelmemben azt is részletesen levezettem, hogy a követelés foglalás jogszerűen és hatályosan megtörtént , ezért nem állapítható meg terhemre jogellenesség , ennek hiányában pedig a kártérítési felelősség megállapítására sincs mód.

A fent írtak ellenére , a kártérítés különös és általános feltételeinek hiányában, mindhárom fokon eljáró bíróság , más-más indokolással, kizárólag az én felelősségemet állapította meg .

A **Zalaegerszegi Törvényszék , 2016.11.04-én kelt 5.P.21.069/2014/52.számú ítéletében** , azt az elsőként eldöntendő kérdést , miszerint felperes a rendes jogorvoslatot igénybe vette-e , nagyvonalúan eldöntötte azzal, hogy „felperes mindent megtett, ami tőle elvárható , hogy a végrehajtási eljárásban hozzájusson a követeléséhez. „

Az a körülmény, hogy ezek között a rendes jogorvoslat , **a kifogás , nem szerepelt** , az első fokú bíróságot nem zavarta abban, hogy a per érdemi tárgyalásába bocsátkozva - az iratokból megállapítható tényekkel szemben - azt a következtetést vonja le, hogy a „ végrehajtó III.rendű alperes magatartása jogellenes volt , mert a követelés lefoglalása során nem tartotta be a **jogszabályokat.**”

Az elsőfokú ítéleti indokolás , az elvárható objektivitás , a tényadatok és a vonatkozó jogszabályi rendelkezések összevetése, és a felperesi kereset érveinek tételes megcáfolása nélkül rögzítette végső konklúzióként, hogy jogellenesség és okozati összefüggés hiányában sem az I.rendű , sem II. rendű alperes felelősségét nem lehet megállapítani, ezért velük szemben a keresetet elutasította.

Kizárólag engem, mint III. rendű alperest kötelezett arra, hogy fizessek meg felperesnek „ 15 nap alatt 21.911.708 Ft kártérítést **végrehajtói jogkörben okozott kár címén** és ezen összeg 2013.július 6. napjától a kifizetésig a Ptk .301.§. (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamatát és 960.000 Ft perköltséget, továbbá az állam javára 1.500.000 Ft feljegyzett kereseti illetéket.

A 2016.11.04-én kelt ítéletet a részemre 2017. 01.11-én kézbesítették, tudomásom szerint mindenki más *egy hónappal korábban kézhez kapta.*

Az I. fokú bíróság jogszabálysértő, megalapozatlan, önmagában is ellentmondásos , de a bírói gyakorlattal is ellentétes ítéletével szemben fellebbezést nyújtottam be 2017. 01.17-én.

A fellebbezésemben a vonatkozó jogszabályi rendelkezések és Legfelsőbb Bírósági döntések idézésével cáfoltam az elsőfokú bíróság szubjektív megállapításait és bizonyítottam eljárásom jogszerűségét.

Felperes, a fellebbezésre ellenkérelmet nyújtott be, melyben *először nyilatkozik a kifogással, mint*

rendes jogorvoslattal kapcsolatban, szavait idézve a következőképpen : „ ha ragaszkodunk III.rendű alperes kifogás iránti igényéhez, megállapítható, hogy valamennyi , a végrehajtás mielőbbi lefolytatására és a foglalás teljesíthetősége , a lefoglalt pénzeszköznek a végrehajtó számlájára történő utalása céljából írt levelet a végrehajtónak lehetősége lett volna kifogásként kezelni . „

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság , 2017. április 13-án kelt , PfV. 20.022/2017/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a fellebbezésben kért mértékre leszállítva a perkiöltségeket , s anélkül, hogy az ítélet rendelkező részében ezt kimondta volna --a tényállást kiegészítve és más indokokkal ugyan - de egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta . Kötelezett a felperes 428.675 Ft másodfokú perkiöltségének valamint 1.752.900 Ft feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére.

A másodfokú bíróság indokolása már kitért arra, hogy a végrehajtási eljárásban a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslat a *végrehajtási kifogás* . Álláspontja szerint azonban, mivel III.rendű alperes a foglalás hiányosságait a 2012.07.25.napján kelt jegyzőkönyvben pontosította , az a „ továbbiakban kiegészítésre nem szorult. Annak alapján egyértelműen az [REDACTED] ” gazdasági társasággal szemben fennálló , [REDACTED] megillető 28. 601.737 Ft összegű követelésre vonatkozott.” Éppen ezért „ a felperesre nézve a *végrehajtói intézkedés nem volt sérelmes*, ezért nem tekinthető a rendes jogorvoslat elmulasztásának, és így nem akadályozza a közigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség megállapításának az, hogy a felperes a foglalással szemben végrehajtási kifogást nem terjesztett elő .”

A II.fokú bíróság tehát , az elsőfokú ítélet indokolásában írtakat negligálva, és a felperesi keresetben károkozónak megjelölt intézkedésemet jogszerűnek minősítve , teljesen új , még a *felperes által sem meghivatkozott* , jogellenes magatartást látott részemről megvalósítani , mellyel okozati összefüggésben látta felperes kárának bekövetkeztét, az alábbiak szerint :

„ A felperes beadványaiban a III.rendű alperes mulasztását sérelmezte, a beadványokat tartalmuk alapján ezért a III.rendű alperesnek kifogásnak kellett volna tekintenie, és a Vht. 217.§. (2) bekezdése szerint 3 munkanapon belül továbbítania kellett volna a végrehajtást foganatosító bíróságnak. Nem tekinthető a rendes jogorvoslat elmulasztásának , ha a károsult a jogorvoslatot azért mulasztja el, mert e jogával a károkozó eljárási hibájából fakadóan nem élhetett . ***A felperes kára bekövetkezett abban az időpontban, amikor a megszűnt cég bankszámláját vezető pénzügyi vezető az átutalást teljesítette.*** Amennyiben viszont III.rendű alperes a Vht. 217.§.(2) bekezdése szerint a végrehajtási kifogást beterjeszti a végrehajtást foganatosító bíróságnak, a törvényszék végrehajtási ügyben hozott határozata révén a kár elhárítható lett volna, ezért III.rendű alperes mulasztása és a felperes ért kár között az okozati összefüggés fennáll .”

A fent írtak szerint , a másodfokú bíróság a károkozó jogellenes magatartás megvalósulását - erre vonatkozó felperesi hivatkozás nélkül - abban látta megvalósulni, hogy a felperes (2012.09.27-i, 12.02-i 12.17-i) beadványát nem tekintettem kifogásnak és nem terjesztettem be a végrehajtást foganatosító bíróságnak. Ez azonban teljesen értelmezhetetlen és jogszabályi alapja sincs. A végrehajtást foganatosító bíróság ugyanis tárgyi ügyben , a Vht. 225.§. (6) bekezdése alapján, a Pécsi Járásbíróság (nem a törvényszék !). A Pécsi Törvényszék Végrehajtó Irodája előtt csak sokkal később, 2013.07.01-én indult meg a végrehajtási ügy , ennek megindulását követően, 2013.08-01-én következett be felperes kára , az átutalási végzésben írtak teljesítésével, ezért érthetetlen , hogy mit ért az alatt a másodfokú bíróság , hogy „ a törvényszék végrehajtási ügyben hozott határozata révén a kár elhárítható lett volna . „

Itt jegyzendő meg, hogy amennyiben a másodfokú ítéleti indokolás megállapítja, hogy a kár az átutalás teljesítésének időpontjában következett be, úgy miért nem történt meg az elsőfokú ítélet módosítása , a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontját illetően, 2013. 07.06.napjáról 08.01-re .

A II.fokú ítélet egyéb jogszabálysértő rendelkezéseit, a 2017.05.03-án feladott felülvizsgálati kérelmemben , tételesen felsoroltam és kértem a jogerős ítélet - elsőfokú ítéletre is kiterjedő -

hatályon kívül helyezését, egyben a végrehajtás elrendelése esetén , annak felfüggesztését.
2017.május 02-án – a [REDAKTOR] útján – megtörtént 19. 966.234 Ft kifizetése felperes részére. A fennmaradó összeg átutalásával még várok, bízva a végrehajtás felfüggesztésében, de miután *nem érkezett döntés* a Kúriától a felfüggesztés tárgyában , ezért 2017.10.18-án átutaltam a fennmaradt 5.176.683 Ft-ot felperes követelésére.

A Zalaegerszegi Törvényszék tájékoztatása szerint az ügyiratok Kúriához való felterjesztésére 2017. 07.17-én került sor.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság , 2017. október 24-én kelt Pfv.IV.21.799/2017/3.számú végzésével a Pécsi Ítéltábla Pf.V.20.022/2017/7.számú jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránt előterjesztett kérelmemet , indokolás nélkül , elutasította.

Ezt követően , 2018. július 11-én , 9 hónap elteltével került sor a tárgyalási hatánap kitűzésére, melynek időpontja 2018. október 17. napjának 9.00 órája volt.

A tárgyalás előtt 2 nappal , 2018.10.15-én azonban végzés érkezett arról, hogy a tárgyalást a Kúria elhalasztja, új tárgyalási hatánapot hivatalból tűz.

A tárgyalás elhalasztásának indoka megjelölésre nem került , azonban vélhetően ekkor észlelték, hogy az elsőfokú bíróság által részemre visszaküldött végrehajtási iratok valamint a Pécsi Törvényszék 0200-3.Vh. 1808/2013.számú iratai nem állnak rendelkezésre.

Az új tárgyalási nap kitűzése - az iratok bekérést követően - , 2018.12.10-én történt meg, 2019. március 06.napjának 10.30 órájára.

2019.március 6-án - azaz két évvel a másodfokú ítélet meghozatalát követően - a **Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.799/2017/14. számú ítéletével** a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Engem, mint III.rendű alperest kötelezett a felperes 220.000 Ft összegű felülvizsgálati eljárási költségének, valamint 2.191.170 Ft le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megtérítésére.

A fent írtak szerint a **jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem** , a felülvizsgálati eljárás befejeződött , perújítás kezdeményezésére nem került sor.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.799/2017/14.számú ítéletének kézbesítésére - [REDAKTOR] ügyvéd, meghatalmazott jogi képviselőm által történt átvétel útján - **2019. július 09.napján került sor .**

Ily módon az alkotmányjogi panasz benyújtására , az Abtv.30.§. (1) bekezdésében előírt határidő (a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított 60 nap) megtartásra került.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.799/2017/14.számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését azért kérem, mert a Kúria megsértette az Alaptörvény **XXIV.cikk (1) bekezdésében**, a **XXVIII. cikk (1) bekezdésében** megfogalmazott, **tisztességes bírósági eljáráshoz való jogom** , az **R) cikk (2) bekezdésére és a 28.cikkre is utalva**, továbbá megsértette a **XXVIII.cikk (7) bekezdésében** biztosított jogorvoslathoz való jogomat is.

Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül , tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában kimondta, hogy az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes tárgyaláshoz való jog részének kell tekinteni, továbbá, hogy a tisztességes eljárás és jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be.

A Kúria ítéletének indokolása nem felel meg ennek a követelménynek, a bíróságok indokolási kötelezettségét előíró illetőleg szabályozó eljárási jogszabályokra - 1952.évi III. törvény (régi Pp.) 221.§. (1) bekezdés, 2016.évi CXXX.törvény (új Pp) 346.§. (4) és (5) bekezdés - is figyelemmel.

A felülvizsgálati bíróság ugyanis nem vizsgálta meg az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeimet, kérelmeimet, így ezek értékelése is elmaradt, ezáltal megghiúsult az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása.

A Kúria nem ad számot, az ügy eldöntése szempontjából alapvető jelentőségű és ezáltal a **bírói döntést érdemben befolyásoló** - általam az eljárás kezdete óta, így a felülvizsgálati kérelemben is hangsúlyozott - alábbi észrevételeimről, kérdésekről.

1./ **Nem ad számot** arról, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség megállapításához nélkülözhetetlen, a Ptk. 349.§. (1) bekezdésében rögzített, speciális feltétel, azaz **a rendes jogorvoslat kimerítésének hiányában**, mégis milyen indokok, érvek alapján kerülhetett sor a kártérítési felelősség általános feltételeinek vizsgálatára, majd a kártérítő felelősségem megállapítására.

A felülvizsgálati döntés e körben csak azt tartalmazza, hogy a „Kúria szerint a jogerős ítélet érdemi döntése helytálló, de indokolása módosításra, illetve kiegészítésre szorul. A Kúria szerint ugyanis a végrehajtást kérőnek a kúriai tárgyalás halasztását követően megismert 2012. év végi levelei érdemben **nem tekinthetők végrehajtási kifogásnak** ...” [27]

Az **Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdése értelmében az Alaptörvény és a jogszabályok**- tehát a Ptk rendelkezései is (!) - **mindenkire kötelezőek**. Ennek alapján a tárgyi ügyben eljáró bíróságokra, a Kúriára is.

Az 1959.évi IV. törvény /Ptk/ 349.§. (1) bekezdése pedig kimondja, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas *rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette*.

A hivatkozott kötelező erejű törvényi rendelkezés alapján, valamint a Kúria fent idézett megállapításának [27] eredményeként - a Legfelsőbb Bíróság iránymutatásaira (BH2008.120.; BH.2011.309./ EBH1878/2008, EBH1785/2008) figyelemmel kialakított következetes bírói gyakorlatra is utalva - az objektív döntés, a kereset elutasítása lett volna.

A Kúria azonban ezzel ellentétesen, a döntését megmagyarázó, alátámasztó *indok nélkül*, a *kártérítési felelősség megállapításához*, a Ptk. 349.§. (1) bekezdésében írt *speciális feltétel hiányának kérdését átugorva*, az alábbiak szerint folytatta megállapításait: „...de a Kúria szerint a III.rendű alperes tételes jogi rendelkezésekbe ütköző magatartást tanúsított, és ez megalapozza a kártérítési felelősségét, mert felróható magatartásával okozati összefüggésben keletkezett a felperes kára. „[27]

2./ **Nem ad számot** azonban a Kúria az indokolásában arról sem, hogy melyek ezek a tételesnek nevezett jogi rendelkezések, továbbá, hogy tételesen mely magatartással, mikor, milyen módon szegtem meg ezeket.

A felülvizsgálati döntés a következő bekezdésben [28], ugyan felsorolja a Vht. 111-112-113.§ -okat, megjegyezve, hogy „ezek alapján nem elégedhetett volna meg III.rendű alperes azzal, hogy felhívással él a foglaltság után a felszámolónál.”

A Vht. felsorolt 111-112-113.§-ai azonban a végrehajtóra nézve semmilyen rendelkezést nem tartalmaznak, így azokba ütköző magatartást sem tanúsíthattam. Felülvizsgálati kérelmem 6.oldalának 2.bekezdésében ezt részletesen le is vezettem, megcáfolva a bíróságok ez irányú felvetéseit.

3./ **Nem ad számot** azonban a Kúria az indokolásában arról, hogy ezeket, a felülvizsgálati kérelmem lényeges részét képező, és az ügy eldöntése szempontjából releváns érveket miként, illetőleg miért nem bírálta el.

A felülvizsgálati bíróság végül a következő bekezdésben [29] *sejteti*, hogy miben is látja a kártérítés megállapításához szükséges jogellenes magatartás megvalósítását - *általánosságban fogalmazva* - a végrehajtó részéről :

„ Ilyen esetben pedig a végrehajtónak „aktivizálnia kell magát „, vagyis tájékoztatnia kell a kialakult helyzetről a végrehajtást kérőt, mert ennek hiányában a végrehajtást kérő eszik annak lehetőségétől , hogy a nyitva álló határidőn belül a követelés lefoglalása iránt saját jogán pert kezdeményezzen a követelés behajtására. „

4./ Az *általános* megfogalmazáson túl azonban **nem ad számot** a Kúria az indokolásában arról, hogy *konkrétan* a felperes (végrehajtást kérő) részére, a II.fokú bíróság ítéleti tényállásában is rögzítetten, 2012.09.14.napján *megküldött tájékoztatás (!)* , és az ugyanezen a napon megküldött 'Felhívás követelés lefoglalásról' okirat - amely mint *tájékoztatást* - ugyancsak részletesen tartalmazza a Vht. 111-113.§-ainak, a 3. személyre és a *végrehajtást kérőre* vonatkozó rendelkezéseit , sőt a perindítási lehetőség kapcsán , az 1952.évi III.tv. 385.§.b./ pontjának megjelölését is - , **miért nem minősül tájékoztatásnak**.

5./ **Nem ad számot** e körben a Kúria indokolása arról sem, hogy miért hagyta figyelmen kívül, azt a felperes által sem vitatott , körülményt , hogy a felperes tudott a perindítás lehetőségéről, hiszen épp ezért kérte 2012.09.14-én valamennyi - a foglalás körében keletkezett irat - számára való megküldését.

6./ **Nem ad számot** a Kúria indokolása arról sem, hogy a kártérítés általános feltételeinek vizsgálatába bocsátkozva, milyen jogszabályi lehetőség alapján alapította kártérítési felelősségemet egy a felperes keresetében , felülvizsgálati ellenkérelmében a konkrét kárát eredményezőnek soha **nem minősített**, éppen ezért általam eddig vitatni sem tudott, magatartásra.

A Kúria ilyen módon megsértette a jogorvoslathoz való jogomat is / **Alaptörvény XXVIII.cikk (7) bekezdés** /, hiszen a felülvizsgálati döntés , a bírósági szervezeten belül további jogorvoslattal már nem támadható.

7./ **Nem ad számot** a Kúrai indokolása egy kártérítési perben olyan alapvetőnek minősülő, ezért választ igénylő kérdésről sem, hogy miként jelentkezik az okozati összefüggés a szerinte mulasztásban jelentkező (egyébként iratellenesen megállapított) magatartás és a felperes kára között.

8./ **Nem ad számot** a Kúria indokolása arról a felülvizsgálati kérelmemben is kifejezetten indokolni kért döntésről, hogy miért nem minősül - az általam, mint önálló bírósági végrehajtó által lefolytatott bírósági végrehajtási eljárással összefüggésben kezdeményezett fellebbezési és felülvizsgálati eljárás - az illetékekről szóló 1990.évi XCIII.törvény 33.§. (2) bekezdés 2.pontjában írtak szerinti illetékmentes eljárásnak.

/ A NAV fizetési felhívására , 2019.07.26-án megfizettem 5.444.000 Ft-ot eljárási illeték címén, felperesnek 2019.07.09-én felülvizsgálati eljárási költség címén, 220.000 Ft-ot. /

A fent részletezett indokolásom alapján - álláspontom szerint - megállapítható, hogy a Kúria , mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.21.799/2017/14.számú ítélete sérti az indokolt bírói döntéshez, s ebből következően az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogaimat, ezért az ítélet alaptörvény-ellenes , amiért kérem annak megsemmisítését , amennyiben lehetőség van rá, úgy a döntéssel felülvizsgált I. és II.fokú ítéletekre is kiterjedően.

A kifejtett indokon túl még megjegyezni kívánom, hogy a Kúria eljárása során **sérült** a tisztességes eljáráshoz való jogom, mint **ésszerű határidőn belüli döntéshez való jogom is** .

A 2017.05.03-án postára adott , a Zalaegerszegi Törvényszék által 2017.07.17-én továbbított felülvizsgálati kérelmem tárgyában ugyanis csak 2019. március 6-án, csaknem két év elteltével született döntés. Ismereteim szerint tárgyi ügyben nem merült fel olyan objektív tényező , amely az eljárás elhúzódását eredményezte, indokolta volna.

2./